

jag nu tillägga litet mer om dessa dagar.
När jag skref sist, den 23, glömdes jag all-
les att det var själva midnattsaftonen.
Så missräknuande kan man bli på resor!
Det var hårdt när att vi skulle blifvit sitta-
de i vårt rum, ty gvällen var mulen och
blåsig, men en oemotståndlig nyfikenhet
drog oss upp till berget. Der var mycket
folk, samlades allt fler och vi begynte dra-
ga våra misstankar. I. träffade bekanta
der och framkastade liksom en förbifarten
en antydning om att det var midnattsaftonen
för dagen derpå, hvilket bekräftades!! - Utom
oss varo der inga andra notabla resande
än en svart Abessinier, som talade svenska
och en papprossökande Petersburgsk.
För resten smält folk från U.-borg, Tornio
och Haaparanta. Ett pianon och ett accor-
dion underhölls publiken; en brasa sprä-
kade i den stora spisen innes i paviljongen,
som John byggt. Der bjöds the åt frysande
gäster och den stora boken fick par och hundra
nya namn på en qväll. Ungdomen
dansade en française på bergstuttningen, den

huggare voro sysselsatta med att hugga
in namn i berget. Det hela var brokigt
rörigt och intressant, men solen, solen!
Vi sågo ej en skymt af henne under hela
natten, men hvad betyder det för oss, som
simmsatt oss att se henne? Vårre är det
med alla de andra, som recte bort degen
derpå!

Den 24 regnade det nästan oafbrutet, och
vi voro ej mera ute än en kort promenad
på gullen. Vid hankonstern funnos vi
engelsmän installerade i rummen utanför
vårt, tre herrar och två fruntimmer!! Det
var lyfligt att oeta sig fullkoml. instängda,
och med tillkittade dubbla fönster!

I går, den 25 var det något varmare och
klarare och vi beslota tillbringa hela dagen på
berget för att hugga in hvarandra's namn.
Lyckligtvis var pavilj. öppen och en jungfru
hade kaffe der. Vår diät den dagen bestod
af kaffe och rattna lingon, dem vi smokade
upp vid bergets sluttning. Det regnade allt
emellanåt och då sutto vi derinne på tu man
hand, lakte frågor och svar, självvaldes, gön

go och - dansade! Hvarje uppehållsminut
it voro vi ute och hoggo, så att vi ändå fingo
! Xaari G. och Toini T. 1886. inbügget.

Det gvalten klarnade det mer och mer.
Vi gingo hem emellan men återvände kl.
12 och fingo då se hur den tjocka blåsvarta
motväggen liksom rennade på flera ställen
och genom springorna framlyste en bländande
guldröd färg. Kl. $\frac{3}{4}$ 1 sågo vi ett par se-
kunder solen i sitt fulla majestät rakt i
vi norr, så skylde hon sig åter med lättare slöjor
men höjde sig småningom tills hon strax
efter 1 var alldeles molufri och strålande.
Täglarne i jöngo, träden begynte kasta skuggor,
det var med ens full dag. Vi äro
lyckliga öfver att liksom hafva fått se detta,
hvem vet, kanske blir denna sista natt
ännu klarare. I morgon ämnas vi oss
nedåt igen, litet vemodiga, ty uppresan-
den har varit så skön och intressant. Vi ha
i ännu varit vid Luopiovaara, emedan
det ligger vid vägen till Torneå, och vi gingo
i tiden det på nedresan. — När vi i går
qvällen tidigare kommo ned från berget och

funno engelskorna utgångna, företogo vi oss helt hastigt och lustigt att byta rum med dem, på hvilket byte de i alla afseenden vunno, ty vårt rum var det bästa. Vi flyttade hela bordet med alla saker på, och rörde knappt någon af deras effekter. Sedan skref X. på engelska några rader till ursäkt och förklaring, hvilka fästes på fastslutadörren. I morgon reste de, utan att vi, som vi fruktade, blefvo vidare antastade.

Kl. är nu 3 och vi få troligen åter en middag af kaffe och risika! Hur vi längta till Egyptens köttgrytor! X. tror sig med förtrygning ha magrat, kanske också jag. De väntade Avasaksambyggarna, måste ha bemött särskildt oss med synnerlig egard eftersom vi alle icke lidit af dem. Vårstoppet i U. borg. — Det är underligt att se "Sveriges" stes på andra sidan elfven under våra fönster! Här går roiskt och finiskt mycket lika bra. Vi lida brist på småpengar.

Nu ändtligare slut. Vi skola gå upp till berget och tjära våra namn. — Tusen frågor om er förblifva obesvarade — tills vidare. Skå väl alla mina kära! Gud skydd er och ålskade hemmet. — Eder resande Björkuddsflicka.

Från
Björkuddsflickan
i U. borg
den 19:e
Juli
1844